

Investigating Teacher Candidates' Motivation for Social Media Use and Learning Styles *

Turgay ALAKURT**

ABSTRACT. The purpose of this study is to examine teacher candidates' motivation for social media use and learning styles. The survey method was used for this research. The study group consists of 302 teacher candidates who attended the pedagogical certification programme at a state university during the spring semester in 2014-2015 academic calendars. The data collection tool consists of three parts: demographic questions and items dealing with teacher candidates' motivation for social media use and learning styles. The research data were analyzed using descriptive statistics, Kruskal-Wallis H test, Mann-Whitney U test, and Chi-square. Results showed that social media usage motivation and learning styles do not differ significantly according to the gender, age, marital status, and Internet usage per week. On the other hand, there was a significant difference both for the whole scale and for two subscales, namely, self-expression and social interaction, according to the learning styles.

Keywords: Social media, motivation, learning style, new social learning.

* This study is an extended version of a paper presented by the author at the "24.Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi", held on 16-18 April 2015 at Nigde University in Turkey.

** Assist. Prof. Dr., Dumlupınar University, Faculty of Education, Department of Computer Education and Instructional Technology, Kütahya, Turkey. E-mail: turgay.alakurt@dpu.edu.tr

SUMMARY

Purpose and Significance: Social media platforms (e.g. Facebook, blogs, podcasts, and wikis) are enormously popular and have a widespread usage among digitally literate people. In consideration of preceding, it is not surprising to being adopted by the educational institutions for creating digital content, connecting learners, enhancing collaboration between learners and teachers. Nevertheless, there is a lack of scientific knowledge regarding the utilization of social media platforms among a variety of social media users. Earlier examples of studies were most commonly conducted in terms of the demographics of users such as gender, age, and class levels. However, educational professionals should take into consideration the learning styles of users and advantages of designing activities and interaction channels inside and outside of school according to the learning styles.

Method: A survey research design was employed for this research. The present study was carried out with a total of 302 teacher candidates (229 females and 73 males) who attended the pedagogical certification programme at a state university during the spring semester in 2014-2015 academic calendars. The data collection tool consists of three parts. The part one was related to demographic questions; the second part consisted of “Social Media Usage Motivation Scale” and the last part consisted of “Kolb Learning Style Inventory” as a measure of students' learning styles. The research data were analyzed using descriptive statistics, Kruskal-Wallis H test, Mann-Whitney U test, and Chi-square.

Results: The findings of the study revealed that social media usage motivations and learning styles of teacher candidates do not differ significantly according to the gender, age, marital status, and Internet usage per week. On the other hand, it was found that there was a significant difference both for the whole scale and for two subscales, namely, self-expression and social interaction, according to the learning styles. This difference is in favor of the “diverger” learning style.

Discussion and Conclusions: The purpose of this research is to examine teacher candidates' motivation for social media and learning styles according to various variables. The findings indicate that social interaction is the most powerful factor that affects their social media usage motivations. This finding is consistent with previous studies in various samples. Besides that, it was found that teacher candidates' learning style is an important variable that influences their social media usage reaction. Divergers are more likely to use

social media. However, there is a need to find out more about the effects of individuals differences on social media usage motivations via other learning style inventories. While this study adds to our understanding of the complex influences that can undermine teacher candidates' social media usage motivations, further research that investigates how knowledge sharing behaviors and knowledge search strategies of teacher candidates affect their social media use is needed.

Öğretmen Adaylarının Sosyal Medya Kullanım Motivasyonları ile Öğrenme Stillерinin İncelenmesi*

Turgay ALAKURT**

ÖZ. Bu çalışmada, öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları ile öğrenme stilleri incelenmiştir. İlişkisel tarama modelinin kullanıldığı araştırmada veriler 302 öğretmen adayından 2014-2015 eğitim-öğretim yılı güz döneminde toplanmıştır. Araştırma verilerini toplamak için üç bölümden oluşan bir araç kullanılmıştır. Aracın birinci bölümünde katılımcıların demografik bilgilerine ilişkin sorulara yer verilmiştir. İkinci bölümde öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarını, üçüncü bölümde ise öğrenme stillerini belirlemeye yönelik sorular bulunmaktadır. Verilerin çözümlenmesinde betimsel istatistikler, Kruskal-Wallis H testi, Mann-Whitney U testi ve kay-kare testi kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları ölçeği toplam ve alt faktör puanları ile öğrenme stillerinin cinsiyete, yaşa, medeni duruma ve haftalık internet kullanma süresine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı belirlenmiştir. SMKМ ölçeğinin Kendini İfade Etme/Gerçekleştirme ve Sosyal Etkileşim alt faktör puanları ile ölçek toplam puanlarının öğretmen adaylarının öğrenme stillerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı ortaya çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: Sosyal medya, motivasyon, öğrenme stili, yeni sosyal öğrenme.

* Bu çalışma, Türkiye-Niğde’de, Niğde Üniversitesi’nde 16-18 Nisan 2015 tarihleri arasında düzenlenen 24. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi’nde sözlü olarak sunulan “Öğretmen Adaylarının Sosyal Medya Kullanım Motivasyonları” başlıklı bildirinin genişletilmiş halidir.

** Yrd. Doç. Dr., Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, turgay.alakurt@dpu.edu.tr

GİRİŞ

Öğrenme, sadece yapılandırılmış öğrenme ortamlarında değil örgün öğrenme ortamları dışında kalan iş ortamında, evde, kafede vb. bireyin sosyal bir varlık olarak içinde bulunduğu her türlü sosyal ortamda gerçekleşen sürekli bir etkinliktir. İyi tasarlanmış örgün öğrenme ortamları bilgi ve becerilerin bireylere etkin bir şekilde kazandırılmasında etkili olmaktadır (Perrin & Marsick, 2012). Ancak bilgi toplumuna geçiş sürecinde bireylerin ihtiyaç duydukları yeni bilgi ve becerilerin kazandırılması amacıyla yaşam boyu öğrenme çerçevesinde okul dışında gerçekleşen öğrenmelere ilişkin artan bir ilgi duyulmaktadır (Avrupa Topluluğu Komisyonu [ATK], 2000; Toprak ve Erdoğan, 2012). Lombardo ve Eichinger (1996) tarafından geliştirilen ve 70/20/10 kuralı olarak da bilinen öğrenme ve gelişim modeline göre de öğrenmelerin %70'i gerçek yaşam içinde ve iş ortamlarında bir görev ile uğraşırken ya da bir problem çözerken gerçekleşmektedir. İnfomal ya da formal yollardan alınan dönütler yanında rehberlik, koçluk vb. danışman rollerine sahip bir başkası aracılığıyla edinilen öğrenmeler ise öğrenmelerimizin %20'sini oluşturmaktadır. Örgün öğrenme ortamlarında gerçekleşen öğrenmeler ise modele göre öğrenmelerimizin %10'luk küçük bir bölümünü kapsamaktadır. Benzer olarak örgün öğrenme ortamları dışında gerçekleşen öğrenmelerin bireylerin öğrenme yaşantılarındaki etkisinin ve rolünün giderek arttığını belirten birçok çalışma bulunmaktadır (Banks ve diğerleri, 2007; Cross, 2003; Eraut, 2004; Livingstone, 2002).

Yapılandırmacı ve analitik eğitim-öğretim sisteminin kurucusu olan John Dewey ile başlayan eğitimin sosyal bir süreç olduğu ve okulun hayatın merkezinde olması fikri (Dewey, 2007) kendinden sonra gelen pek çok araştırmacıyı etkilemiştir. Çalışmalarında diğer insanlarla etkileşimin bireyin gelişiminde önemli olduğu sonucuna ulaşan ve sosyal öğrenmeye potansiyel/yakınsal gelişim alanı kavramını kazandıran Vygotsky (1978), bireyin çevresinin yakın gelişim alanı açısından önemine vurgu yapmaktadır. Sosyal öğrenme kuramına adını veren Rotter (1982) ise çevredeki uyarıcı ve pekiştireçlerin bireyin davranış üzerindeki etkisine vurgu yaparak bir davranışın gerçekleşmesi sürecinde bireyin kendini yeterli bulması ve davranışının doğru olduğuna inanması gerektiğini belirtmektedir. Sosyal öğrenmeye getirdiği yeni yaklaşımda Bandura (1986), bireylerin teknik ve kişilerarası becerileri başkalarının davranışlarını model alma ve gözleme yoluyla sosyal bağlam içinde öğrendiğini savunmaktadır. Yakın geçmişe geldiğimizde ise Lave ve Wenger (1991) öğrenmenin *uygulama topluluğu* olarak adlandırdıkları ve ortak bir ilgiye sahip üyelerden meydana gelen topluluklarda gerçek yaşam bağlamında gerçekleştiğini ifade etmektedir. Sosyal öğrenme kuramcıları öğrenmenin diğerleri ile birlikte ve diğerlerinden

öğrenmeyi içine aldığı ve bireyler arası etkileşimlerin yeni ve daha güçlü fikirlerin doğmasına yol açtığı, öğrenmelerin daha kalıcı olduğu konusunda hemfikirdirler. Ancak günümüzde Web 2.0 temelinde bireylerin öğrenme yaşantılarını destekleyici kullanıcı etkileşimini arttıran daha katılımcı uygulamalar ve web araçlarının geliştirilmesi daha önce hiç olmadığı kadar bireylerin öğrenme yaşantılarını etkileyerek sosyal öğrenmeye yeni bir boyut katmaktadır. Bu uygulama ve servislere örnek olarak şunlar verilebilir: sosyal ağ siteleri (ör. Facebook), dosya paylaşma (ör. Emule), sosyal imleme (ör. Delicious), çevrimiçi çok oyunculu oyunlar (ör. Second life), çoklu ortam içeriği geliştirme (ör. Youtube, Flickr). Bireyleri okuyucudan yazara, izleyiciden yönetmene gibi birer aktif içerik geliştiriciye dönüştüren bu değişimin yansımaları yalnızca eğitim alanı ile sınırlı kalmamaktadır. Bu değişimin etkileri sosyal ve ekonomik toplumun her kesiminde (bilgi paylaşma, sağlık, öğrenme, politika, medya vb.) görülmektedir. Örneğin Enterprise 2.0 olarak adlandırılan ve Web 2.0'ı kullanan sosyal ağ platformları şirketler arasında ya da şirketlerin çalışanları ve müşterileri arasında iletişimi, işbirliğini, bilgi paylaşmayı ve maliyet verimliliğini arttırarak yeni iş fikirlerinin geliştirilmesinde önemli rol oynamaktadır (Bingham ve Conner, 2010).

Prospektif Teknoloji Çalışmaları Enstitüsü [Institute for Prospective Technological Studies – IPTS] Avrupa Birliği Komisyonu'nun sekiz araştırma enstitüsünden birini oluşturmaktadır. Bu kurum tarafından gerçekleştirilen çalışmalarda (Ala-Mutka, Broster, Cachia, Centeno, Feijóo Haché ve Valverde 2009; Redecker, Ala-Mutka, Bacigalupo, Ferrari ve Punie, 2009) sosyal medya uygulamalarından örgün öğrenme ortamları dışında yararlanılmasının eğitim ve öğretim kurumlarının modernize edilerek yeniden yapılandırılmalarında ve öğrencileri 21. yy'a hazırlamada yeni fırsatlar oluşturduğunu öne sürmektedir (Redecker, Ala-Mutka ve Punie, 2010). Araştırma sonuçları sosyal medyanın dört farklı boyutta yeniliğe yol açtığını işaret etmektedir:

1. İçerik: Sosyal medya, öğrencilere yaşam boyu öğrenme bağlamında öğrenme yaşantılarını ve mesleki gelişimlerini destekleyen çok çeşitli içeriklere erişim olanağı sunar. Ayrıca eğitim ve öğretim kurumlarının öğrenme materyallerini geliştirmeleri yönünde büyük bir baskı oluşturarak eğitimde fırsat eşitliğinin (dezavantajlı gruplara yönelik, bireysel farklılıkları gözetererek vb.) sağlanmasına katkıda bulunur.
2. Oluşturma: Sosyal medya, kullanıcılara dijital içerik oluşturma ve çevrimiçi yayınlama olanağı sağlamaktadır. Böylece kullanıcıların aktif rol aldığı büyük bir bilgi birikimi oluşmaktadır. Öğretmen ve

öğrencilerin karşılıklı olarak oluşturulan çevrimiçi kaynaklardan yararlanabildikleri bu durum öğrenme süreçlerinin geliştirilmesine ilişkin daha aktif ve ileriye dönük yaklaşımların desteklenmesini teşvik etmektedir.

3. Bağlantı: Sosyal medya, bireyleri birbirine bağlar. Öğrenci ve öğretmeni de karşılıklı olarak birbirine yakınlaştırır. Ortak bir ilgi alanına ilişkin özel ve amaçlanan bilgiye erişilmesi yanında eşlerin birbirlerinin örtük bilgilerinden faydalanmasının da önünü açar.
4. İşbirliği: Sosyal medya, öğretmen ve öğrenci arasındaki işbirliğini (örn. bir proje ya da ortak bir konu ile ilgili kaynak havuzunun oluşturulması, verilerin toplanması, belirli bir konuda bilgi birikimini arttırmaya kendini adanmış insan gruplarının ve uzmanların bir araya gelmesi vb.) destekler.

Ülkemizde Türk İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından her yıl düzenli olarak yapılan Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Araştırmasına ilişkin 2004-2014 yıllarına ait verilerde bu değişimin yansımalarını göstermektedir. Bilgisayar ve İnternet kullanımının her geçen yıl arttığı ülkemizde TÜİK'in 2014 verilerine göre bireylerin İnternet kullanım oranı %73.0 (16-24 yaş) ile %5.0 (65-74 yaş) arasında değişmektedir. İş gücüne dahil olmayan bireylerin İnternet kullanım oranı en yüksek %89.3 ile eğitim ve öğretime devam eden öğrencilere, en düşük %6.7 ile özürlü veya hasta çalışamaz halde olan bireylere aittir. Benzer olarak eğitim durumuna göre yüksekokul, fakülte ve daha üstü öğrenime devam eden bireylerin İnternet kullanım oranı %93.6, lise ve dengi öğrenime devam edenlerin %79.2, ilköğretim/ortaöğretim ve dengi öğrenime devam edenlerin ise %64.3 olduğu görülmektedir. Bireylerin İnterneti kullanma amaçları incelendiğinde ise çevrimiçi sosyal gruplara üye olma (Facebook, twitter vb.) oranı %78.8, e-posta gönderme/alma %53.9, kendi oluşturduğu çokluortam içeriklerini (görüntü, ses, video, müzik vb.) herhangi bir web sitesine paylaşmak üzere yükleme %47.8, başkaları ile İnternet üzerinden oyun oynama %22.5 iken bu oranın web sitesi ve blog oluşturma için %4.7 olduğu belirlenmiştir.

Yeni sosyal medyanın yol açtığı yenilikler öğrenme süreçlerini, öğretim yaklaşımlarını, yöntemlerin ve kaynakların kullanımı ile ilgili olarak eğitim uygulamalarını da farklı düzeylerde etkilemektedir. Öğrenciler kendi öğrenme alanlarını ve kaynaklarını oluşturarak öğrenme içeriklerine ve ortamlarına karar verebilmekte, akranlar ve uzmanlar arasındaki bilgi alışverişi ve işbirliği olanağı daha önce hiç olmadığı kadar artmaktadır. TÜİK verilerinde görüldüğü üzere internet kullanım oranı en yüksek ve sosyal medya platformlarına en fazla üye olan grubu eğitim ve öğretime devam eden bireyler oluşturmaktadır. Alanyazın incelendiğinde öğretmenlerin (Sumuer, Esfer ve

Yıldırım, 2014), üniversite öğrencilerinin (Baran ve Ata, 2013; Bilen, Ercan ve Gülmez, 2014; Filiz, Erol, Dönmez ve Kurt, 2014; İşman ve Albayrak, 2014; Kocadere ve Aşkar, 2013; Mazman ve Usluel, 2011; Öztürk ve Akgün, 2012; Vural & Bat, 2010), ortaokul veya liseye devam eden öğrencilerin (Atal ve Koçak Usluel, 2011; Erdem, 2013; Şişman-Eren, 2014) sosyal ağları kullanma nedenlerini belirlemeye yönelik araştırmalar dikkat çekicidir. Araştırma sonuçlarında genel olarak gençler arasında sosyal medya kullanımının oldukça yaygın olmasına rağmen eğitsel amaçlı kullanımının sınırlı kaldığı saptanmıştır. Ayrıca bu çalışmaların sosyal ağların kullanımına yönelik belirli demografik değişkenlere odaklandıkları görülmektedir. Oysa öğrenme üzerinde etkili olan öğrenci özelliklerinden birini oluşturan ve bireyin çevresini nasıl algıladığını, çevresi ile nasıl etkileşim kurduğunu ve nasıl tepki verdiğini ortaya koyan bireysel özellikler ve tercihler olarak tanımlanan *öğrenme stilleri* (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005) ile sosyal medya kullanım amaçları arasındaki ilişkinin belirlenmesi önemlidir. Çünkü kökenleri Dewey, Lewin ve Piaget'in çalışmalarına dayanan Kolb'un (1984) deneyimsel öğrenme kuramına göre öğrenme bilgiye deneyimler yoluyla ulaşma sürecidir ve sadece formal öğrenmeleri kapsamamakta, yaşama uyum sağlama çabası olarak görülmektedir (Gencel, 2007). Bireyin davranış kalıpları da bu kuramın bir uzantısı olarak Kolb tarafından ortaya konan öğrenme stilleri ile ilişkilidir. Bireyin içinde bulunduğu çevre ve ortam ile farklı düzeylerde etkileşimde bulunması öğrenme stilleri ile ilişkili olan davranış kalıplarını şekillendirmektedir (Kolb ve Kolb, 2005). Aşağıdaki Tablo 1'de önceki araştırmalarda öğrenme stillerinin çeşitli davranış düzeylerinde nasıl belirlendiğine ilişkin bilgiler sunulmaktadır.

Tablo 1. *Öğrenme Stilleri ve Davranışın Beş Düzeyi Arasındaki İlişki*

Davranış Düzeyi	Değiştiren	Özümseyen	Ayrıştıran	Yerleştiren
Kişilik Tipleri	İçe dönük duygu	İçe dönük sezgi	Dışa dönük düşünme	Dışa dönük duyumu
Eğitim Uzmanlığı	Sanat İngilizce, Tarih, Psikoloji	Matematik Fizik Bilimi	Mühendislik Tıp	Eğitim İletişim
Mesleki Kariyer	Sosyal Hizmet, Sanat	Bilim Araştırma Enformasyon	Mühendislik, Tıp, Teknoloji	Hemşirelik Satış, Sosyal Hizmet, Eğitim
Mevcut İş/Meslek	Bireysel meslekler	Bilgi memuru	Teknik meslekler	Yöneticilik/ İdarecilik
Uyarlanabilir Yeterlilikler	Değer biçme becerileri (Valuing skills)	Düşünme becerileri	Karar verme becerileri	Eylem becerileri

Kolb ve Kolb, 2005, s. 6'dan uyarlandı.

Tabloda görüldüğü üzere bireyin kişilik tipi, erken eğitim/öğrenme deneyimleri, mesleki kariyeri, mevcut işindeki/mesleğindeki rolü ve iş ortamında karşılaştığı belirli bir görev ya da problem öğrenme stilini şekillendirmektedir. Örneğin Sanat, İngilizce, Tarih veya Psikoloji alanında eğitim-öğretim almış kişiler değiştiren öğrenme stiline sahip olma eğilimindedir. Eğitim alanında uzmanlaşmış kişilerin baskın öğrenme stili ise yerleştirendir. Benzer olarak eğitim alanında kariyer yapan bireylerin öğrenme stili yerleştiren olma eğilimindedir. Görüldüğü üzere bireyin içinde bulunduğu ortam öğrenme tercihlerini, öğrenme tercihleri de davranış kalıplarını etkilemektedir. Bilgi ve iletişim teknolojileri temelinde şekillenen yeniçağda ise dijital medya ve iletişim araçları bireylerin öğrenme tercihlerini baştan şekillendiren yeni olanaklar sunmaktadır. Bundan hareketle bireyler arası etkileşimi arttıran sosyal medya platformlarının yeni sosyal öğrenme bağlamında ön planda olması ve bireysel farklılıklara uygun yaşam boyu öğrenme çerçevesinde okul dışı öğrenme ortamlarının, etkinliklerinin ve iletişim kanallarının geliştirilmesinde yararlanılabileceği göz önünde bulundurularak araştırmanın gerçekleştirilmesine karar verilmiştir. Bu çalışmada pedagojik formasyon programına devam eden öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları ile öğrenme stillerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları nedir?
2. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları *cinsiyete, yaşa, medeni duruma* ve *haftalık internet kullanma süresine* göre anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?
3. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri *cinsiyete, yaşa, medeni duruma* ve *internet kullanma süresine* göre anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?
4. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları öğrenme stillerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarının ve öğrenme stillerinin incelendiği bu çalışma ilişkisel tarama modelinde nicel bir çalışmadır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Türkiye'nin orta batı bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinin Eğitim Fakültesi'nde 2014-2015 eğitim-öğretim yılı Kasım döneminde pedagojik formasyon programında öğrenim gören

öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışma grubunu oluşturan öğrencilerin iki önemli özelliğinin araştırmanın amaçları ile ilişkili olarak geniş bir bakış açısı sunacağı düşünülmektedir. Bu özelliklerden birincisi katılımcıların farklı insan gruplarından oluşması ve kendi içinde bir çeşitliliğe (eğitim fakültesi dışında ki çeşitli fakültelerin farklı alanlarından 3. ve 4. sınıf lisans öğrencileri yanında Türkiye'nin çeşitli bölgelerindeki/şehirlerindeki üniversitelerde lisansını tamamlamış mezunların olması) sahip olmasıdır. İkinci özellik ise çalışma grubunda yer alan bireylerin hem akademik bilgi ve eğitimleri hem de mesleki ve bireysel ihtiyaçlarından dolayı sosyal medya ile ilgili Türkiye'de yapılan çalışmalarda benzer yaş gruplarındaki bireylerden farklı bir grubu temsil etmesidir. Ayrıca Yükseköğretim Kurulu'nun (YÖK) pedagojik formasyon programını yaşam boyu öğrenme kapsamında bir kişisel gelişim programı olarak değerlendirmesi de araştırmacıda bu programa devam eden bireylerin sosyal medya kullanım motivasyonlarının ne olduğuna ilişkin bir merak uyandırmaktadır. Araştırma verileri anketi yanıtlamayı kabul eden 302 öğretmen adayından toplanmıştır.

Pedagojik formasyon programına devam eden katılımcıların %75.8'i kadın, %24.2'si erkektir. Büyük çoğunluğunu 18-25 yaş grubunda (%76.5) katılımcıların oluşturduğu öğretmen adaylarının %12.3'ü evlidir. Tüm katılımcıların en az bir sosyal medya hesabı bulunmaktadır. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının haftalık internet kullanma süreleri sırayla, %37.1'i 4-12 saat arası, %29.8'i 13-36 saat arası, %20.2'si 3 saatten az ve %12.9'u 37 saatten fazladır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada üç bölümden oluşan bir veri toplama aracı kullanılmıştır. Aracın birinci bölümünde katılımcıların demografik bilgilerine ilişkin sorular bulunmaktadır. İkinci bölümünde bireylerin sosyal medya kullanım konusundaki motivasyonlarını belirlemek amacıyla Koçak (2012) tarafından geliştirilen ölçek kullanılmıştır. Ölçek, Koçak'ın "kullanımlar ve doyumlar" yaklaşımı çerçevesinde bireylerin sosyal medya kullanım örüntülerini ve hangi motivasyonlarla sosyal medyayı kullandıklarını ortaya koymak için doktora tez çalışmasında geliştirdiği veri toplama aracının sosyal medya kullanım motivasyonları ile ilgili bölümünü oluşturmaktadır. Güvenirlik ve geçerlik çalışmaları 401 katılımcı görüşüne dayalı olarak yapılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliği açıklayıcı faktör analizi ile test edilmiştir. Faktörleştirme yöntemi olarak temel bileşenler analizi, döndürme yöntemi olarak da "Varimax" kullanılmıştır. Çözümlemeler sonucunda bireylerin sosyal medya kullanım motivasyonlarını etkileyen faktörlerin *sosyal etkileşim (10 madde)*, *kendini ifade etme/gerçekleştirme (7 madde)*, *haberdar olma (5 madde)* ve *eğlence (4 madde)* olarak adlandırılan dört boyuttan oluştuğu bulunmuştur.

Ölçek, 26 maddeden oluşmakta ve toplam varyansın %60.5'ini açıklamaktadır. Ölçeğin güvenirliğini belirlemek için madde toplam korelasyonlarına ve Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısına bakılmıştır. Madde toplam korelasyonları .37 ile .68 arasında değişmektedir. Tüm ölçeğin iç tutarlılık katsayısı ise .93 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin alt faktörleri için Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları .79 ile .89 arasında değişmektedir. Bu çalışmada ise ölçeğin alt boyutlarına ilişkin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayılarının .67 ile .85 arasında değiştiği belirlenmiştir. Yine bu çalışma kapsamında dört faktörlü yapıdan oluşan ölçek “Sosyal Medya Kullanım Motivasyonları (SMKM) Ölçeği” olarak adlandırılarak kullanılmıştır. Veri toplama aracının üçüncü bölümünde ise katılımcıların baskın öğrenme stillerini belirlemek için “Kolb’un Öğrenme Stili Envanteri” yer almaktadır. Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçe’ye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik işlemleri yapılmış olan Kolb Öğrenme Stili Envanterinde “ayrıştıran, değiştiren, özümseyen ve yerleştiren” olarak adlandırılan 4 öğrenme stili tanımlanmaktadır. Envanter, her bir seçeneği bir öğrenme stilini temsil eden 4’er seçenekli 12 tamamlamalı maddeden oluşmaktadır. Envanterden alınacak en düşük puan 12, en yüksek puan ise 48’dir.

Verilerin Çözümlemesi

Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarının çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığının belirlenmesi için ölçek toplam ve alt ölçek puanları üzerinden verdikleri yanıtların her bir değişkene ilişkin ortalama ve standart sapmaları hesaplanmış ve normallik durumları incelenmiştir. Verilerin normal dağılım sergilemediği görülmüştür. Bu nedenle “Cinsiyet”, “Yaş” ve “Medeni Durum” değişkenleri için ilişkisiz ölçümler için Mann-Whitney U testi, “İnternet Kullanma Süresi” ve “Öğrenme Stilleri” değişkenleri için ise Kruskal-Wallis H testi kullanılmıştır. Bu testin uygulandığı gruplar arasında gözlenen anlamlı farklılığın yönünü belirlemek için grupların ikili kombinasyonları üzerinde Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Katılımcıların öğrenme stillerinin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için ilgili değişkenlerin kategorik olması nedeniyle kay-kare testi kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde GNU PSPP 0.8.4 yazılım kullanılmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın amaçları doğrultusunda elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Öğretmen Adaylarının Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına İlişkin Bulgular

Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları ölçeğinden elde ettikleri puanların aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları tüm ölçek ve alt ölçek bazında Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Öğretmen Adaylarının "Sosyal Medya Kullanım Motivasyonları Ölçeği" Puanlarına Ait Dağılımlar

	N	Min.- Max.	\bar{X}	ss
Eğlence Alt Faktörü (4 madde)	302	4 – 20	13.38	3.156
Haberdar Olma Alt Faktörü (5 madde)	302	5 – 25	19.14	3.539
Kendini İfade Etme/Gerçekleştirme Alt Faktörü (7 madde)	302	7 – 35	23.43	5.868
Sosyal Etkileşim Alt Faktörü (10 madde)	302	10 – 49	26.53	8.117
SMKM Tüm Ölçek (26 madde)	302	33 – 128	82.48	16.201

Sosyal medya kullanım motivasyonları açısından, öğretmen adaylarının en yüksek katılım gösterdikleri boyutlar sırası ile Sosyal Etkileşim (\bar{X} =26.53), Kendini ifade etme/gerçekleştirme (\bar{X} =23.43), Haberdar olma (\bar{X} =19.14) ve Eğlence (\bar{X} =13.38) alt boyutlarıdır. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarına ilişkin ortalamaları ise \bar{X} =82.48’dir.

Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarının Çeşitli Değişkenlere Göre Karşılaştırılmasına İlişkin Bulgular

Cinsiyet

Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları puanlarının cinsiyete göre anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek üzere yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları Tablo 3’te sunulmaktadır.

Tablo 3. Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına Yönelik Puanların Cinsiyete Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	Sıra Ortalama	Sıra Toplamı	U	p
Eğlence Alt Faktörü	Kadın	229	150.83	34540.00	8205.000	.812
	Erkek	73	153.60	11213.00		
Haberdar Olma Alt Faktörü	Kadın	229	151.66	34729.00	8323.000	.959
	Erkek	73	151.01	11024.00		
Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme Alt Faktörü	Kadın	229	150.27	34411.50	8076.500	.664
	Erkek	73	155.36	11341.50		
Sosyal Etkileşim Alt Faktörü	Kadın	229	147.46	33768.00	7433.000	.154
	Erkek	73	164.18	11985.00		
SMKM Toplam Puan	Kadın	229	149.97	34343.00	8008.000	.589
	Erkek	73	156.30	11410.00		

Tablo 3’de görüldüğü üzere cinsiyete göre Eğlence ($U=8205.00$, $p>.05$), Haberdar Olma ($U=8323.00$, $p>.05$), Kendini İfade Etme/Gerçekleştirme ($U=8076.50$, $p>.05$) ve Sosyal Etkileşim ($U=7433.00$, $p>.05$) alt ölçek puanlarının ve SMKM toplam puanlarının farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır.

Yaş

“35-49” yaş kategorisinde az sayıda ($n=3$) katılımcı olduğundan bu kategori “26-34” yaş kategorisi ile birleştirilerek analize devam edilmiştir. Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanma motivasyonları puanlarının yaşa göre anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek üzere yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları Tablo 4’te sunulmaktadır.

Tablo 4. Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına Yönelik Puanların Yaşa Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Yaş	N	Sıra Ortalama	Sıra Toplamı	U	p
Eğlence Alt Faktörü	18-25	231	148.79	34371.50	7575.500	.328
	26-49	71	160.30	11381.50		
Haberdar Olma Alt Faktörü	18-25	231	152.84	35306.50	7890.500	.627
	26-49	71	147.13	10446.50		
Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme Alt Faktörü	18-25	231	154.84	35769.00	7428.000	.229
	26-49	71	140.62	9984.00		
Sosyal Etkileşim Alt Faktörü	18-25	231	156.04	36045.50	7151.500	.103
	26-49	71	136.73	9707.50		
SMKM Toplam Puan	18-25	231	154.35	35656.00	7541.000	.305
	26-49	71	142.21	10097.00		

Tablo 4 incelendiğinde, yaşa göre öğretmen adaylarının Eğlence ($U=7575.500$, $p>.05$), Haberdar Olma ($U=7890.500$, $p>.05$), Kendini İfade Etme/Gerçekleştirme ($U=7428.000$, $p>.05$), Sosyal Etkileşim ($U=7151.500$, $p>.05$) alt ölçek puanlarının ve SMKM toplam puanlarının farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır.

Medeni Durum

Öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları puanlarının medeni duruma göre anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek üzere yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları Tablo 5’te sunulmaktadır.

Tablo 5. Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına Yönelik Puanların Medeni Duruma Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Medeni Durum	N	Sıra Ortalama	Sıra Toplamı	U	p
Eğlence Alt Faktörü	Bekar	265	150.26	39818.50	4573.500	.506
	Evli	37	160.39	5934.50		
Haberdar Olma Alt Faktörü	Bekar	265	151.50	40148.50	4901.500	.998
	Evli	37	151.47	5604.50		
Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme Alt Faktörü	Bekar	265	153.87	40776.00	4274.000	.206
	Evli	37	134.51	4977.00		
Sosyal Etkileşim Alt Faktörü	Bekar	265	154.16	40851.50	4198.500	.157
	Evli	37	132.47	4901.50		
SMKM Toplam Puan	Bekar	265	153.19	40595.50	4454.500	.368
	Evli	37	139.39	5157.50		

Tablo 5'e bakıldığında öğretmen adaylarının medeni durumları ile Eğlence (U=4573.500, p>.05), Haberdar Olma (U=4901.500, p>.05), Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme (U=4274.000, p>.05), Sosyal Etkileşim (U=4198.500, p>.05) alt ölçek puanları ve SMKM toplam puanları (U=4454.500, p>.05) arasında anlamlı bir farklılık görülmemektedir.

Haftalık İnternet Kullanma Süresi

Öğretmen adaylarının haftalık internet kullanma sürelerine göre sosyal medya kullanım motivasyonları ölçeğinden aldıkları puanların Kruskal-Wallis H testi sonuçları Tablo 6'da sunulmaktadır.

Tablo 6. Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına Yönelik Puanların Haftalık İnternet Kullanma Sürelerine Göre Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları

Alt Ölçekler	Haftalık İnternet Kullanma Süresi	N	Sıra Ortalama	χ^2	Anlamlı Fark
Eğlence	4-12 saat arası	112	148.40	2.536	p>.05
	13-36 saat arası	90	143.26		
	<=3 saat	61	161.89		
	>=37 saat	39	163.17		
Haberdar Olma	4-12 saat arası	112	144.54	3.696	p>.05
	13-36 saat arası	90	148.87		
	<=3 saat	61	153.12		
	>=37 saat	39	175.01		
Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme	4-12 saat arası	112	144.93	3.867	p>.05
	13-36 saat arası	90	144.21		
	<=3 saat	61	163.86		
	>=37 saat	39	167.86		
Sosyal Etkileşim	4-12 saat arası	112	144.97	4.802	p>.05
	13-36 saat arası	90	142.37		
	<=3 saat	61	168.05		
	>=37 saat	39	165.44		
SMKM Toplam Puan	4-12 saat arası	112	145.44	5.871	p>.05
	13-36 saat arası	90	140.18		
	<=3 saat	61	167.07		
	>=37 saat	39	170.65		

Tablo 6 incelendiğinde, analiz sonuçları öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları ölçeği toplam puanlarının ve alt faktör puanlarının, haftalık internet kullanma saatine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını göstermektedir [$\chi^2_{(3)}=2.536, 3.696, 3.867, 4.802, 5.871, p>.05$].

Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenlere Göre Karşılaştırılmasına İlişkin Bulgular

Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri kullanılarak belirlenmiştir. Buna göre katılımcıların 113'ünün (%37.4) değiştiren, 102'sinin (%33.8) yerleştiren, 44'ünün (%14.6) ayırıştırıcı ve 43'ünün (%14.2) özümseyen baskın öğrenme stillerine sahip olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların öğrenme stillerinin cinsiyete, yaşa, medeni duruma ve haftalık internet kullanma süresine göre farklılık gösterip göstermediği kay-kare testleri ile incelenmiştir. Çözümlenmeler sonucunda katılımcıların baskın öğrenme stilleri ile cinsiyetleri [$\chi^2_{(3)}=3.74, p>.05$], yaşları [$\chi^2_{(3)}=.41, p>.05$], medeni durumları [$\chi^2_{(3)}=.89, p>.05$] ve haftalık internet kullanma süreleri [$\chi^2_{(9)}=11.85, p>.05$] arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür.

Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerine Göre Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarına İlişkin Bulgular

Öğretmen adaylarının öğrenme stillerine göre sosyal medya kullanım motivasyonları ölçeğinden aldıkları puanların Kruskal-Wallis H testi sonuçları Tablo 7'de sunulmaktadır.

Tablo 7. Sosyal Medya Kullanım Motivasyonlarının Öğrenme Stillerine Göre Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları

Alt Ölçekler	Öğrenme Stili	N	Sıra Ortalama	χ^2	Anlamlı Fark (Mann-Whitney U)
Eğlence	Değiştiren	113	159.73	2.841	
	Yerleştiren	102	141.88		
	Ayrıştırıcı	44	145.17		
	Özümseyen	43	159.16		
Haberdar Olma	Değiştiren	113	155.64	1.227	
	Yerleştiren	102	150.92		
	Ayrıştırıcı	44	139.07		
	Özümseyen	43	154.71		
Kendini İfade Etme/ Gerçekleştirme	Değiştiren	113	168.22	8.828*	Değiştiren>Özümseyen, Değiştiren>Yerleştiren
	Yerleştiren	102	141.15		
	Ayrıştırıcı	44	155.56		
	Özümseyen	43	127.97		
Sosyal Etkileşim	Değiştiren	113	174.97	13.499*	Değiştiren>Özümseyen, Değiştiren>Ayrıştırıcı Değiştiren>Yerleştiren
	Yerleştiren	102	137.26		
	Ayrıştırıcı	44	131.65		
	Özümseyen	43	143.91		
SMKM Toplam Puan	Değiştiren	113	172.09	10.069*	Değiştiren>Özümseyen, Değiştiren>Ayrıştırıcı, Değiştiren>Yerleştiren
	Yerleştiren	102	138.26		
	Ayrıştırıcı	44	140.02		
	Özümseyen	43	140.53		

*: p<.05

Tablo 7 incelendiğinde, Kendini İfade Etme/Gerçekleştirme ve Sosyal Etkileşim alt faktör puanları ile ölçek toplam puanlarının öğretmen adaylarının öğrenme stillerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir [$\chi^2_{(3)}=8.828$ 13.499, 10.069, $p<.05$]. Grupların ikili kombinasyonu üzerinden yapılan Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre grupların sıra ortalamaları arasındaki farkların “Değiştiren” öğrenme stiline sahip öğretmen adayları lehine olduğu görülmektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırma bulguları öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarında en çok *sosyal etkileşim* boyutunun etkili olduğunu göstermektedir. Bu bulgu farklı yaş grupları (ortaokul, lise ve üniversite kademelerinde öğrenim gören öğrenciler) ile gerçekleştirilen ve sosyal medya kullanım amaçlarının incelendiği birçok araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir (Baran ve Ata, 2013; Bumgarner, 2007; Erdem, 2013; Filiz, Erol, Dönmez ve Kurt, 2014; Mazman ve Usluel, 2011; Raacke ve Bonds-Raacke, 2008; Sheldon, 2008; Şişmen-Eren, 2014). Bunu sırasıyla *kendini ifade etme/gerçekleştirme*, *haberdar olma* ve *eğlence* boyutları izlemektedir. Sosyal medya, Prospektif Teknoloji Çalışmaları Enstitüsü’nün belirttiği üzere dört farklı boyutta (içeriklere erişim, içerik oluşturma ve yayma, bağlantı kurmak ve işbirliği) yeniliğe yol açmaktadır. Bu çalışmanın sonuçları da sosyal medyanın bireyleri birbirine bağlaması ve yakınlaştırması amacıyla daha fazla kullanıldığına işaret etmektedir. Pedagojik formasyon eğitimi programının eğitim süresi lisans programlarının öğrenim sürelerinden farklı olarak en az iki yarıyıldır ve dersler en az iki yarıyla bölünerek bir öğretim yılında tamamlanacak şekilde yürütülmektedir. Bu bağlamda öğrenciler arasındaki etkileşimi arttırmak ve üniversite kültürünün oluşmasına yardımcı olması amacıyla eğitim fakülteleri ve öğretim elemanları tarafından sosyal medyadan daha etkin yararlanma yoluna gidilebilir.

Bu çalışmada öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonlarının cinsiyete, yaşa, medeni duruma ve haftalık internet kullanma süresine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bu bulgu Koçak’ın (2012) çalışması ile farklılık göstermektedir. Koçak kadınların erkeklere, bekarların da evlilere göre sosyal medyayı haberdar olma amaçlı kullanım motivasyonlarının daha yüksek olduğunu belirtmektedir. Araştırmacı aynı zamanda sosyal ağ sitelerinde en fazla 15-24 yaş arasındaki grubun zaman geçirdiğini ve bu grubun sosyal medya kullanım motivasyonlarının diğer yaş gruplarından daha yüksek olduğunu ifade etmektedir.

Araştırma sonuçları öğrenme stillerinin cinsiyet, yaş, medeni durum ve haftalık internet kullanma süresine göre farklılaşmadığını ortaya koymaktadır. Buna karşılık öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile sosyal medya kullanım motivasyonları arasında anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Bu çalışmada öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin belirlenmesinde Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri kullanılmıştır. Kolb, öğrenme stilini döngüsel bir süreç olarak algılamakta ve bu döngü içerisinde dört öğrenme biçimi tanımlamaktadır. Modelde bireyin öğrenme stili bu biçimlerin bileşeni şeklinde ifade edilmektedir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Bu çalışmada Eğitim Fakülteleri dışındaki farklı alanlardan lisans öğrencilerinin ve mezunlarının yer aldığı çalışma grubundaki katılımcıların baskın öğrenme stillerinin sırasıyla *değiştiren ve yerleştiren* olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu Kolb öğrenme stilleri envanteri kullanılarak öğrenme stillerinin belirlendiği ve çeşitli değişkenlerle karşılaştırıldığı az sayıda ki çalışma ile benzerlik göstermektedir (Ekici, 2013). Buna karşın pek çok çalışma sonuçları ile de farklılık göstermektedir (Can, 2010; Can, 2011; Ergür, 2010; Güven ve Kürüm, 2008; Hasırcı, 2006; Kahyaoğlu, 2011; Karademir ve Tezel, 2010; Okur ve Bahar, 2010; Özgür, 2013; Pehlivan, 2010; Tümkaya, 2011). Özdemir de (2011) sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stillerini çeşitli değişkenler açısından incelediği çalışmasında, 1998-2011 yılları arasında örneklemini Eğitim Fakültesi öğrencilerinin oluşturduğu ve Kolb Öğrenme Stilleri envanteri ile baskın öğrenme stillerinin belirlendiği araştırmalarda, farklı bölümlerde öğrenim gören öğretmen adaylarının baskın öğrenme stillerinin ayrıştıran ve özümseyen olduğunu belirtmektedir. Araştırmacı ise çalışması sonucunda birinci sınıf öğrencilerinin baskın öğrenme stillerinin ayrıştıran ve özümseyen, dördüncü sınıf öğrencilerinin baskın öğrenme stillerinin ise ayrıştıran ve yerleştiren olduğunu belirlemiştir. Ülkemizde gerçekleştirilen ve yukarıda bahsedilen çalışmalarda öğrencilerin baskın öğrenme stillerinin Kolb ve Kolb'un (2005) belirttiği çalışma özetlerinin sonuçları ile farklılık göstermesi dikkat çekicidir. Bu çalışma kapsamında elde edilen bulguların sözü edilen araştırmalarla farklılık göstermesi çalışma grubunun geçmiş öğrenme deneyimlerinin, psikolojik, kültür ve eğitimsel ihtiyaçlarının farklılaşmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Çünkü insanın çevresi ile kurduğu farklı düzeylerdeki etkileşimler sonucu çeşitli faktörler (kişilik tipi, eğitim uzmanlığı, mesleki kariyer, mevcut iş/meslek ve uyarlanabilir yeterlilikler) öğrenme stilini etkilemekte ve şekillendirmektedir (Kolb ve Kolb, 2005).

Araştırma sonuçları ayrıca *değiştiren* öğrenme stiline sahip öğretmen adaylarının sosyal medya kullanma motivasyonlarına ilişkin *sosyal etkileşim* ve *kendini ifade etme/gerçekleştirme* alt faktör puanları ile SMKÖM ölçek toplam puanlarının diğer öğrenme stillerine sahip öğretmen adaylarının

puanları ile anlamlı bir şekilde farklılaştığını ortaya koymaktadır. *Değiştiren* öğrenme stiline sahip bireylerin baskın öğrenme biçimleri somut yaşantı ve yansıtıcı gözlemdir. Hayal ve yaratıcılık gücü yüksek olan bu bireyler somut durumları birçok açıdan görmekte iyidirler. Bilginin sistematik, detaylı ve gerekçeli bir şekilde sunulmasını isterler.

Araştırma sonuçları öğretmen adaylarının sosyal medya kullanım motivasyonları üzerindeki çeşitli değişkenlerin etkisine ilişkin geniş bir bakış açısı sunmaktadır. Ancak tek bir devlet üniversitesinde öğrenim gören küçük bir çalışma grubundaki öğretmen adaylarının görüşleri ile sınırlı olan bu çalışmaya ilişkin bulguların evreni temsil etme gücü düşüktür. Bu nedenle farklı bölgelerde ve farklı yaş gruplarında daha geniş örneklem üzerinde yapılacak yeni çalışmalara ihtiyaç vardır. Böylece yeni öğrenme paradigmaları temelinde bireylerin ve farklı öğrenci topluluklarının öğrenmeyi nasıl tercih ettikleri daha iyi anlaşılacaktır. Ayrıca gelecek araştırmalarda öğretmen adaylarının sosyal medyada hangi zaman aralıklarında ne tür etkinliklerde buldukları ve hangi bilgileri paylaştıklarına ilişkin derinlemesine bilgi edinmek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden yararlanılarak çalışmalar yapılabilir. Bu tür araştırmalar aynı zamanda toplumumuzda ki bilgi paylaşma kültürünün daha iyi anlaşılmasına ve dijital ortamda öğrenme kültürünün oluşturulmasına katkı sağlayacaktır. Son olarak sosyal medyanın yol açtığı yenilikler dikkate alındığında sadece “bağlantı” amaçlı değil aynı zamanda dijital öğrenme materyallerinin geliştirilmesi, kişiler arası işbirliğini sağlayarak bilgi birikiminin artırılması amacıyla da kullanımın teşvik edilmesi için gerekli stratejilerin belirlenerek teknik ve finansal destek mekanizmaları geliştirilmelidir.

KAYNAKÇA

- Ala-Mutka, K., Broster, D., Cachia, R., Centeno, C., Feijóo, C., Haché, A., ... & Valverde, J. A. (2009). The impact of social computing on the EU information society and economy. *JRC Scientific and Technical Report EUR, 24063*. [Online]: Retrieved on 10-November-2014, at URL: <http://www.ict-21.ch/com-ict/IMG/pdf/JRC54327.pdf>.
- Aşkar, P., & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 87(17), 37-47.
- Atal, D., & Koçak Usluel, Y. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Okul İçinde ve Dışında Teknoloji Kullanımları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 24-35.
- Avrupa Topluluğu Komisyonu (Commission of European Communities), (2000). A memorandum on lifelong learning. [Online]: Retrieved on 12-October-2014, at URL: http://tvu.acs.si/dokumenti/LLLmemorandum_Oct2000.pdf.

- Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice- Hall, Inc.
- Banks, J., Au, K., Ball, A., Bell, P., Gordon, E., Gutierrez, K., Heath, S., et al. (2007). *Learning in and out of school in diverse environments* (Consensus Report). Learning in informal and formal environment (LIFE) Center. [Online]: Retrieved on 10-November-2014, at URL: <http://www.ibparticipation.org/pdf/LearningInDiverseEnvironments.pdf>
- Baran, B., & Ata, F. (2013). Üniversite Öğrencilerinin Web 2.0 Teknolojileri Kullanma Durumları, Beceri Düzeyleri ve Eğitsel Olarak Faydalanma Durumları. *Eğitim ve Bilim*, 38(169), 192-208.
- Bilen, K., Ercan, O., & Gülmez, T. (2014). Sosyal Ağların Kullanım Amacı ve Benimsenme Süreci; Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Örneği. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 115-123.
- Bingham, T., & M. Conner (2010). *The new social learning: A guide to transforming organizations through social media*, Berrett-Koehler Publishers.
- Bumgarner, B.A. (2007). You have been poked: exploring the uses and gratifications of Facebook among emerging adults. *First Monday*, 12(11).
- Can, Ş. (2010). Determination of the learning styles of the pre-school teacher candidates (The case of Muğla University, Turkey). *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 4137-4141.
- Can, Ş. (2011). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Bazı Değişkenler Arasındaki İlişkinin Araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 70-82.
- Cross, J. (2003). Informal learning - the other 80%. [Online]: Retrieved on 14-October-2014, at URL: <http://www.internetttime.com/Learning/The%20Other%2080%25.htm>.
- Dewey, J., et al. (2007). *Deneyim ve Eğitim*, ODTÜ Yayıncılık.
- Ekici, G. (2013). Gregorc ve Kolb Öğrenme Stili Modellerine göre Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Cinsiyet ve Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 38(167), 211-225.
- Eraut, M. (2004). Informal learning in the workplace. *Studies in Continuing Education*, 26(2), 247-273.
- Erdem, M. (2013). Usage purposes and perceived effects of social networks. *Hacettepe University Journal of Education*, 28(3), 137-150.
- Ergür, D. O. (2010). Hazırlık Sınıfı Öğrencilerinin Kişisel Özelliklerinin Öğrenme Stillерine Etkisi ve Öğretim Sürecine Yansıması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 173-184.
- Filiz, O., Erol, O., Dönmez, F. İ., & Kurt, A. A. (2014). BÖTE Bölümü Öğrencilerinin Sosyal Ağ Siteleri Kullanım Amaçları ile İnternet Bağımlılıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Journal of Instructional Technologies & Teacher Education*, 3(2), 17-28.
- Gencel, İ. E. (2007). Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Öğrenme Stilleri Envanteri-III'ü Türkçe'ye Uyarlama Çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 120-139.

- Güven, M., & Kürüm, D. (2008). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Eleştirel Düşünme Eğilimleri Arasındaki İlişki. *İlköğretim Online Dergisi*, 7(1), 53-70.
- Hasırcı, Ö. K. (2006). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2(1), 15-25.
- İşman, A. & Albayrak, E. (2014). Sosyal Ağlardan Facebook'un Eğitime Yönelik Etkililiği. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 129-138.
- Kahyaoglu, M. (2011). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Çevre Eğitimi Öz-Yeterlikleri Arasındaki İlişki. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 67-82.
- Karademir, E., & Tezel, Ö. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stillerinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(28), 129-145.
- Kocadere, S. A., & Aşkar, P. (2013). Sosyal Medya Araçlarının Katkıları ve Kullanım Sıklıkları: Öğretmenlik Uygulaması Örneği. *İlköğretim Online*, 12(4), 1120-1132.
- Koçak, N. G. (2012). "Bireylerin Sosyal Medya Kullanım Davranışlarının ve Motivasyonlarının Kullanımlar ve Doyumlar Yaklaşımı Bağlamında İncelenmesi: Eskişehir'de Bir Uygulama." Yayınlanmamış doktora tezi, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experiences as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, N.J.:Prentice-Hall.
- Kolb, A. Y., & Kolb, D. A. (2005). The Kolb learning style inventory-version 3.1 2005 technical specifications. [Online]: Retrieved on 10-May-2016, at URL: http://learningfromexperience.com/media/2010/08/tech_spec_lsi.pdf.
- Lave, J., & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Livingstone, D. (2002). Mapping the Iceberg. NALL working paper #54. [Online]: Retrieved on 12-January-2013, at URL: <http://nall.oise.utoronto.ca/res/54DavidLivingstone.pdf>.
- Lombardo, M. M., & Eichinger, R. W. (1996). *The career architect development planner*. Minneapolis, MN: Lominger Limited.
- Mazman, G., & Usluel, Y.K. (2011). Gender differences in using social networks. *The Turkish Online Journal of Educational Technology (TOJET)*, 10(2), 133-139.
- Okur, M., & Bahar, H. H. (2010). Learning styles of primary education prospective mathematics teachers; states of trait-anxiety and academic success. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3632-3637.
- Özdemir, M. (2011). "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi." *Yayınlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara*.
- Özgür, H. (2013). BÖTE Bölümü Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(34), 103-118.
- Öztürk, M., & Akgün, Ö. E. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerini Kullanma Amaçları ve Bu Sitelerin Eğitimlerinde Kullanılmasıyla İlgili Görüşleri. *Sakarya University Journal of Education*, 2(3), 49-67.

- Pehlivan, K. B. (2010). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Üzerine Bir Çalışma. *İlköğretim Online Dergisi*, 9(2), 749-763.
- Perrin, C. & Marsick, V.J. (2012). *The reinforcement revolution: How informal learning makes training real*. Tampa, FL: AchieveGlobal.
- Raacke, J., & Bonds-Raacke, J. (2008). MySpace and Facebook: Applying the uses and gratifications theory to exploring friend-networking sites. *CyberPsychology & Behavior*, 11(2), 169-174.
- Redecker, C., Ala-Mutka, K., Bacigalupo, M., Ferrari, A., & Punie, Y. (2009). Learning 2.0: The impact of Web 2.0 innovations on education and training in Europe. *Final Report. European Commission-Joint Research Center-Institute for Perspective Technological Studies, Seville*. [Online]: Retrieved on 10-November-2014, at URL: <http://ftp.jrc.es/EURdoc/JRC55629.pdf>.
- Redecker, C., Ala-Mutka, K., & Punie, Y. (2010). Learning 2.0: The impact of social media on learning in Europe. *Policy brief. JRC Scientific and Technical Report*. [Online]: Retrieved on 10-November-2014, at URL: <http://www.ict-21.ch/com-ict/IMG/pdf/learning-2.0-EU-17pages-JRC56958.pdf>.
- Rotter, J. (1982). *The development and applications of social learning theory: Selected papers*. United Kingdom: Brattleboro Vt. Praeger.
- Sheldon, P. (2008). Student favorite: Facebook and motives for its use. *Southwestern Mass Communication Journal*, Spring, 39-53.
- Sumner, E., Esfer, S., & Yildirim, S. (2014). Teachers' Facebook use: Their use habits, intensity, self-disclosure, privacy settings, and activities on Facebook. *Educational Studies*, 40(5), 537-553.
- Şişman-Eren, E. (2014). Sosyal Medya Kullanım Amaçları Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Bazı Kişisel Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(4), 230-243.
- Toprak, M., & Erdoğan, A. (2012). Yaşamboyu Öğrenme: Kavram, Politika, Araçlar ve Uygulama. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 2(2), 69-91. DOI: 10.5961/jhes.2012.036
- Tümkaya, S. (2011). Fen Bilimleri Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Eğilimleri ve Öğrenme Stillерinin İncelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(3), 215-234.
- Türk İstatistik Kurumu [TÜİK] (2014). Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması. [Online]: <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?jsessionid=tRWST25PcvzphTjvY11b2HxJrg7kySh3VF5HBtJn32nvgGJVSvLJ%21-2005283862?id=16198> adresinden 1 Ocak 2015 tarihinde erişilmiştir.
- Veznedaroğlu, R. L., & Özgür, A. O. (2005). Öğrenme Stilleri: Tanımlamalar, Modeller ve İşlevleri. *İlköğretim-Online*, 4, 2, 1-16.
- Vural, Z. B. A., & Bat, M. (2010). Yeni Bir İletişim Ortamı Olarak Sosyal Medya: Ege Üniversitesi İletişim Fakültesine Yönelik Bir Araştırma. *Journal of Yasar University*, 20(5), 3348-3382.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

